

*Entrevista***Jordi Bosch, actor**

El protagonista de l'existosa 'El crèdit' (Teatre Villarroel) ens parla del valor del compromís en el món de la cultura.

“NECESSITEM PERSONES QUE ES COMPROMETIN”

Parlem amb l'actor Jordi Bosch a la Saleta del Centre Catòlic de Mataró, on va començar la seva carrera teatral quatre dècades enrere. Ara hi torna sent una cara coneguda de l'escena catalana.

Se sent còmode si l'etiqueten com una persona compromesa?

Sí, sí, la veritat és que m'agrada. La meva gran escola de teatre ha estat el Teatre Lliure de Barcelona, on els valors del compromís han estat sempre molt importants, veritablement. En aquest sentit crec que els meus mestres estarien contents de tenir un alumne que penso ha après molt bé les arrels del Teatre Lliure: compromís amb el poble, amb la societat i amb el teatre, aquest entès com una eina cultural al servei de la gent.

Entendria la seva professió sense aquest grau de compromís?

No. En els meus primers passos de teatre a Barcelona m'hi sentia molt còmode; veia que allò era el meu camí, la meva gent, la manera com jo em podia expressar cap al públic. No m'imaginava fent teatre d'una altra manera.

Com l'ha après aquest valor?

Vaig tenir la sort de tenir, com a mestres, gent que ho tenia molt clar, i s'havien educat en aquesta cultura. El teatre es pot entendre de moltes maneres però per mi és un servei públic, humanista. El teatre serveix perquè la gent s'ho passi bé, perquè pensi, reflexioni, s'emocioni, plori, rigui... tot això forma part d'aquest compromís del qual parlem.

Podem parlar també d'un compromís, un pacte, entre espectador i actor?

Sí. L'artista dóna una cosa a la platea, aquesta ho rep i la torna. Hi ha una retroalimentació. I quin compromís més bonic l'esforç del públic de venir al teatre, pagar una entrada, asseure's perquè algú t'explicarà una història... Això és fantàstic! Aquest compromís és una cosa que es dóna. Tots els artistes tenim aquest deure del compromís perquè un sense l'altre no hi seríem, van encadenats.

Troba a faltar compromís en general?

Sí... a vegades el compromís es perd perquè els homes ens convertim en una eina molt pragmàtica. Jo, per exemple, m'he d'agafar a l'art per no perdre el nord, ja que aquest ens dóna una finestreta a l'ànima per poder dir que som uns éssers humans diferents, no tan animalets.

Pensa que la responsabilitat del compromís ens fa por?

Sí, clar, és que responsabilitat i compromís van molt lligats. Això a vegades són paraules tant estretament lligades que diries, quina és la diferència entre una i l'altre?

Quina és la seva definició personal de compromís?

Em costa fer una definició. Jo sóc un intèrpret i agafo paraules i textos per dir allò que voldria dir. Textos que si m'agraden també és perquè m'agradaria anar per aquell camí. Encara que de vegades s'aconsegueix, i de vegades no, penso que l'intent d'anar-hi anant és el resultat d'un compromís, d'un intent de compromís, d'una responsabilitat; perquè s'aconsegueixi o no almenys cal intentar-ho. I aquesta sí que és la nostra obligació!

Algun exemple de compromís?

Una persona que m'acompanya a la vida és Lluís Llach. Per mi és el compromís personificat. Quanta grandesa hi ha darrere de cada lletra! Hi ha gent que està dotada, líders amb una ment molt clara que obren camí. Dient el seu nom, no pretenc ser original, només vull donar a entendre que es pot demostrar que hi ha compromís, que hi ha gent que el té i que el té molt clar. Gràcies perquè ho necessitem. De gent així se'n necessita. ■

MARIA COLL